

Mirabel kardeşlerle, tecavüze uğrayan öldürülen Kürt kadınlarının aynı "devlet şiddetinin" mağdurları olduklarını biliyoruz. Bugünün görevi yeni Mirabel kardeşler olgularının yaşanmaması için kadın barış hareketini örgütlemek ve militarizmin başta Kürt kadınları olmak üzere bu topraklarda yaşayan tüm halklardan muhalif kadınların yaşadığı devlet şiddetini teşhir etmektir.

erkek, devlet şiddetine karşı örgütlü mücadeleye

Kadına yönelik şiddetin sistematik bir kadın sorunundan kaynaklı olduğu gerçeği, hep bir görünmezlik perdesi arkasında gizlenmeye çalışılıyor. Şiddet; karısını öldüren çılgına dönmüş bir kocanın ani bir tepkisi, ya da tutuklu bir kadına tecavüz eden bir asker-polisin kişisel tutumu, ya da sekreterini taciz eden bir patronun bir anlık bir zaafı gibi münferit olgular olarak gösteriliyor.

Kadına yönelik şiddetin sistematik bir kadın sorunundan kaynaklı olduğu, hep bir görünmezlik perdesi arkasında gizleniyor. Bugün erkek, devlet şiddetinin sistematik bir erkek egemenliğinden kaynaklandığının toplumsal görünürlüğünü sağlamak ve mücadeleyi örgütlemek göreviyle yüz yüzeyiz.

25 Kasım'ın ardından bir kez daha şiddetle kuşatılmış hayatlarımızı sorgulamayı ve şiddete karşı örgütlü mücadelemizi yükseltmeyi hedefliyoruz. Biliyoruz ki bu şiddet biz dur demedikçe, değiştirip dönüştürmeye dönük irademizi örgütlü gücümüze dayandıramadığımız sürece devam edecek. Ve bu mücadele Mirabel kardeşlerin anısına sürüp gidecek, ta ki kadınlar olarak özgürleşinceye kadar.

Kadına yönelik şiddetin sistematik bir kadın sorunundan kaynaklı olduğu gerçeği, hep bir görünmezlik perdesi arkasında gizlenmeye çalışılıyor. Şiddet; karısını öldüren çılgına dönmüş bir kocanın ani bir tepkisi, ya da tutuklu bir kadına tecavüz eden bir asker-polisin kişisel tutumu, ya da sekreterini taciz eden bir patronun bir anlık bir zaafı gibi münferit olgular olarak gösteriliyor. Hele bir de medya tarafından magazin ve pornografik tarzda ele alındığında kadına yönelik şiddetin görünür kılınmadığı bir yana, şiddet medya aracılığıyla bir tarzda yeniden üretiliyor ve hatta meşrulaştırılıyor. Oysa biliyoruz ki özel alanda kadına yönelik şiddet, patriarkal sistemin biz-

zat ürettiği erkek egemen zihniyetle biçimlenen, toplumsal cinsiyetle ilişkili sistematik bir olgu. Biz biliyoruz ki, kadına yönelik devlet şiddeti erkek egemenliğinin en üst aşamalarından biri olan militarizm ve milliyetçilikle ilişkili, ötekileştirilmiş kadının bedenini bir savaş alanı olarak görmeye dayanan sistematik bir durum. Biz biliyoruz ki, patronun tacizi erkek egemenliğinin iktidar olgusuyla iç içe geçmiş bir yansıması. Tüm bunları bilmek yetmiyor çünkü bunun toplumsal görünürlüğü olmadığı ve değiştirmeye dönük örgütlü mücadele hayata geçirilemediği sürece münferit olgular olarak gösterilmeye devam edecek. Başka yerlerde başka başka kadınlar şiddete maruz kalmayı sürdürecektir. Üstelik her birinin maruz kaldığı şiddetin tek bir bütünü birer parçası olduğunun ne onlar ne de toplum farkında olmaksızın sürüp gidecek bu düzen.

Biz bugün bu görünürlüğü sağlamak ve değiştirecek gücü örgütlemek göreviyle yüz yüzeyiz.

Kadınların özel alanda yaşadıkları şiddetin hangi sınıftan hangi milliyetten olduğundan bağımsız tekil olgular olmadığını biliyoruz. Bugünün görevi kadına yönelik şiddete ve cinsiyetçiliğe karşı mücadeleyi örgütleyecek en geniş kadın bileşenini buna karşı harekete geçirmektir. Kadına yönelik şiddete karşı tepkiyi az sayıda kadın mücadelesi veren aktivistin basın açıklamasına sıkışmışlığından kurtarmak gö-

reviyle yüz yüzeyiz. Bu elbette ki bağımsız kadın örgütleri, kadın kurtuluş mücadelesi veren karma kurumlardan kadınların, Kürt kadın hareketinin birlikte yürüteceği kadına yönelik şiddete karşı tüm kesimlerden kadınları mücadelenin öznesi yapmaya dönük ortak örgütlenme çalışmalarından geçiyor. Tek tek yaşanan özel alan şiddetinin bir bütün erkek egemen sistemin sonucu olduğunu gösterecek ve bunu değiştirmenin kadınların yan yana gelmesiyle mümkün olacağını bilince çıkaracak süregelen kampanyalar örgütlemekten geçiyor.

Mirabel kardeşlerle, tecavüze uğrayan öldürülen Kürt kadınlarının aynı "devlet şiddetinin" mağdurları olduklarını biliyoruz. Bugünün görevi yeni Mirabel kardeşler olgularının yaşanmaması için kadın barış hareketini örgütlemek ve militarizmin başta Kürt kadınları olmak üzere bu topraklarda yaşayan tüm halklardan muhalif kadınların yaşadığı devlet şiddetini teşhir etmektir. Kadına yönelik devlet şiddetine karşı toplumsal tepkiyi örgütlemektir. Demokratik açılım adı altında yürütülen çalışmaların kadınların lehine şekillenmesi için yine başta Kürt kadınları olmak üzere kadınların Kürt sorununda çözümsüzlük, savaş politikaları dolayısıyla yaşadıkları farklı deneyimlerin açığa çıkarılması ve kadın taleplerinin gündeme taşınması gerekli. Bu bağlamda kadın barış hareketinin en yaygın biçimde tüm yerelerde bir an önce örgütlü bir forma kavuşturulması ve eylemliliklerini daha geniş bir yelpazeye yaymasının sağlanması oldukça önemli.

Biz SDP'li kadınlar olarak bu 25 Kasım'da kadına yönelik özel alan ve devlet şiddetine dikkat çekmeyi bunların iç içe geçmişliğinin ve sistematik bir durum olduğunun altını çizmeyi ve değiştirmek için üzerimize düşeni hayata geçirmeyi bu çerçevede tüm kesimlerden kadınlarla yan yana gelmeyi önemsiyoruz. Bu çerçeveden hareketle bu yıl "Erkek, Devlet Şiddetine Karşı Örgütlü Mücadeleye" sloganıyla harekete geçiyoruz.

SDP'Lİ KADINLAR